10/04/2021

«Θα βρούμε τη σωτηρία μας, μόνο αν πραγματικά την θελήσουμε»

Αυτοκέφαλες Εκκλησίες / Εκκλησία της Κύπρου

Στην εντός των τειχών Λευκωσία και λίγα μόνο μέτρα από τα φυλάκια του κατοχικού στρατού, οδήγησε τα βήματά του κατά την ακολουθία της Δ' Στάσης των Χαιρετισμών ο Μακαριώτατος Αρχιεπίσκοπος Κύπρου κ.κ. Χρυσόστομος. Χοροστάτησε κατά την ακολουθία και απήγγειλε τους συγκινητικούς οίκους της τελευταίας στάσης των Χαιρετισμών, με τους οποίους ολοκληρώνεται η τμηματική απαγγελία τους στις ορθόδοξες εκκλησίες μας, στον Ιερό Ναό τού Αγίου Κασσιανού.

Εκεί τον υποδέχθηκαν εγκαρδίως τα μέλη τής εκκλησιαστικής επιτροπής και ο νέος Πρόεδρός της κ. Νικόλαος Κουτσοπέταλος καθώς και ο εφημέριος τού ναού - ο επί σειρά ετών διάκονος τού μακαριστού Αρχιεπισκόπου κυρού Χρυσοστόμου Α΄- π. Γεώργιος Μελέτης.

Ο Μακαριώτατος κήρυξε επίσης στο εκκλησίασμα τον Θείο Λόγο και

επικεντρώθηκε στην ενάρετη βιοτή της Παναγίας μας, ως της «πύλης τῆς σωτηρίας», η οποία έζησε σε περίοδο όπου κυρίαρχος ήταν ο Νόμος. Αντίθετα, είπε ο Μακαριώτατος, η πρώτη Εύα, ζούσε και απολάμβανε τον Παράδεισο και με την εγωκεντρική στάση της οδηγήθηκε στην πτώση από τη Βασιλεία του Θεού.

«Η Παναγία μας, αγαπητοί μου, υπήρξε η πύλη τής σωτηρίας όλων των ανθρώπων, όλων των αιώνων και όλων των γενεών. Η αγάπη τού Θεού, που έπλασε τον άνθρωπο κατ' εικόνα και καθ' ομοίωσιν Αυτού, έδωσε το προνόμιο σε μας τους ανθρώπους να μπορούμε να μείνουμε ενωμένοι μαζί Του και να γινόμαστε πολίτες τής ουράνιας βασιλείας Του, διότι μάς ήθελε εξαρχής κοντά Του, να μας κάνει κατά Χάριν θεούς και μάς έδωσε αυτή τη δυνατότητα. Δυστυχώς, οι πρωτόπλαστοι ενώ είχαν αυτή τη δύναμη εντούτοις παρήκουσαν τής εντολής τού Θεού. Η παρακοή και η αμαρτία τούς χώρισε από τον Θεό και τους απομάκρυνε από τον χώρο τής βασιλείας τού Θεού. Αλλ' όμως, μέσα στο προαιώνιο σχέδιο τού Θεού, ήταν η θέωση τού ανθρώπου. Δεν ήταν δυνατόν να αφήσει ο Θεός τον άνθρωπο στον χώρο τής απωλείας.

Αυτή η δυνατότητα, που έχασε με την αμαρτία και την οποία δεν μπορούσε να επαναφέρει κάποιο κτίσμα από τη γη, έπρεπε να επέμβει ο ουρανός, ο ίδιος ο Θεός για να αποκατασταθεί. Ο Θεός Πατέρας απέστειλε στη γη τον Υιό Του, το δεύτερο πρόσωπο τής Αγίας Τριάδος, και η Παναγία έγινε η πύλη μέσω της οποίας ήλθε ο Θεός στη γη για να ανοίξει η πόρτα τού Παραδείσου, ώστε όποιος άνθρωπος πιστέψει στον Χριστό ότι είναι ο αληθινός Σωτήρας, να μπορεί να επιστρέψει στην ουράνια βασιλεία.

Παρόλο ότι και η Παναγία βρισκόταν στην κτίση και έφερε το προπατορικό αμάρτημα και έπρεπε να ανέβει πολύ υψηλά για να μπορέσει να δεχθεί μέσα Της τον ίδιο τον Θεό, οι προσευχές των γονέων Της, η πίστη των γονέων Της, η αγάπη τού περιβάλλοντος που έζησε αλλά και η δική της πίστη και προσευχές μέσα στον ναό τού Κυρίου, όπου ανετράφη, εκεί όπου ζούσαν προφήτες και προφήτιδες, την αξίωσαν να Την επισκεφθεί ο ίδιος ο Θεός διά τού Αρχαγγέλου, που τής μήνυσε ότι θα γίνει Μητέρα τού Θεού. Το θέλημα τού Θεού έγινε και θέλημα δικό Της. Έμαθε να υπακούει στο θέλημα τού Θεού. Κι όταν ο άνθρωπος υπακούει στον Θεό έχει τη δυνατότητα να επιτύχει πολλά. Μάς έδωσε ο Θεός τη δυνατότητα, όταν εμείς είμαστε συνεπείς, όταν έχουμε πίστη κι όχι μάλιστα πολλή, αλλά ως κόκκο σινάπεως, μπορούμε να μετακινήσουμε ακόμη και βουνά, καθώς μας το είπε ο ίδιος ο Θεός. Άρα ο Θεός μάς προίκισε με τόσες δυνάμεις που μπορούμε να πετύχουμε τα πάντα. Από εμάς εξαρτάται.

Κι η Παναγία, παρόλο ότι έζησε την εποχή τού Νόμου, το πέτυχε, πόσο μάλλον εμείς που ζούμε στην εποχή τής Χάριτος, που έχουμε μαζί μας τον αναστάντα

Κύριο. Η Κυρία Θεοτόκος έζησε την περίοδο των προφητών, τού Νόμου. Με τον Ευαγγελισμό Της όμως υπερέβη πλέον το προπατορικό αμάρτημα και έγινε το σκεύος που χώρεσε τον «ἀχώρητον παντί». Εμείς, που ζούμε μέσα στην Εκκλησία, στο ίδιο το Σώμα τού Χριστού, μπορούμε αν ανοίξουμε την καρδιά μας και αφήσουμε τον Χριστό να ενεργήσει μέσα μας, να αξιωθούμε πολλών χαρίτων. Φτάνει να Τον δεχθούμε εμείς. Εκείνος θέλει να εισέλθει μέσα μας, εμείς πρέπει να Του ανοίξουμε. Ερχόμενος μέσα μας θα μας φωτίσει, θα μας ενισχύσει και θα μας κατευθύνει στο σωτήριο δρόμο που μάς χάραξε. Αν θελήσουμε τη σωτηρία μας, θα

να δεχθούμε μέσα
ν μπροστά μας, με
τές στο τέλος τής